

TYDZIEŃ MODLITWY 2020

GŁOS ADWENTU

DWUMIESIĘCZNIK KOŚCIOŁA ADWENTYSTÓW DNIA SIÓDMEGO W RP wrzesień-październik 2020 ISSN 0860-2476 CENA 13,50 zł (w tym 5% VAT)

TYDZIEŃ
MODLITWY
2020

MATERIAŁY
DLA DZIECI

Słowo od Przewodniczącego
Generalnej Konferencji.
Wierność w chrześcijańskim życiu 2

Słowo od Przewodniczącego
Kościoła w Polsce.
Rola modlitwy 3

Dziwna książka 4

Przebaczający Ojciec 5

Mały misjonarz Jezusa 6

Śpioch 7

Będąc rękami Jezusa 8

Świadectwo Bogdana 9

Oczyszczenie umysłu 10

Znowu żywy 11

GŁOS ADWENTU

Dwumiesięcznik Kościoła Adwentystów
Dnia Siódmego w Rzeczypospolitej Polskiej.
Ukazuje się od 1913 roku.

Tłumacze czytańek:

dla dorosłych — Andrzej Ostapowicz,

dla dzieci — Małgorzata Sicińska.

Redaguje kolegium:

Andrzej Siciński (redaktor naczelny),

Katarzyna Lewkowicz-Siejka (sekretarz redakcji).

Projekt makiety: Daria Ziędalska-Gil.

Łamanie: Jarosław Kauc.

Wydawca:

Wydawnictwo „Znaki Czasu”,

ul. Foksal 8/3, 00-366 Warszawa,

e-mail: redakcja@znakiczasu.pl.

Nakład 1100 egz.

Dział handlowy Wydawnictwa „Znaki Czasu”

pn.-czw. — godz. 8-16, pt. — godz. 8-13

tel.: 22-331-98-00, e-mail: kontakt@znakiczasu.pl

Sklep internetowy: sklep.znakiczasu.pl.

Nasze konta bankowe:

35 1240 6003 1111 0010 6365 5673 (złoty)

98 1240 6003 1787 0010 6572 3505 (dolar)

21 1240 6003 1978 0010 6572 3198 (euro)

Materiałów niezamówionych redakcja nie zwraca
oraz zastrzega sobie prawo do skrótnów
i zmian w nadesłanych tekstach.

SŁOWO OD PRZEWODNICZĄCEGO GENERALNEJ KONFERENCJI

WIERNOŚĆ W CHRZEŚCIJAŃSKIM ŻYCIU

Tuż przed wniebowstąpieniem Jezus Chrystus dał swym naśladowcom ważne zlecenie — ogłosił o Nim całemu światu (zob. Mt 28,18-20).

Nasz temat w tym tygodniu brzmi: „Dotrzeć do świata. Wierność w chrześcijańskim życiu”. Co łączy chrześcijańskie życie z dotarciem do świata dla Chrystusa? Wiele. Ponieważ to, kim jesteśmy jako chrześcijanie, objawia się w tym, jak żyjemy. Jakie są nasze wartości i priorytety? Jak wykorzystujemy nasz czas i nasze środki? Jakie jest nasze życie?

„Co znaczy być chrześcijaninem? Być podobnym do Chrystusa”, stwierdziła Ellen White¹. On jest naszym przykładem i tylko przez Jego łaskę i moc możemy być wierni Jego powołaniu, polegając całkowicie na Chrystusie i na Jego Słowie. W czasie obecnego Tygodnia Modlitwy przyjrzymy się niektórym bardzo ważnym tematom, zaczynając od Biblii jako podstawy naszego chrześcijańskiego stylu życia. Przyjrzymy

się temu, jak wartości królestwa wpływają na chrześcijańskie życie i jak chrześcijańskie cnoty kierują naszym życiem. Zdrowie jest bardzo ważnym aspektem chrześcijańskiego życia. Widząc Chrystusa jako nasz wzór, jesteśmy prawdziwie zachęceni i inspirowani. Chrześcijański styl życia oraz media i seksualność w chrześcijańskim życiu także będą omawiane. Zakończymy ten szczególny tydzień tekstem Ellen White pt. *Chrześcijańskie życie i wydarzenia końcowych dni*.

Spodziewam się, że przyłączycie się do mnie w rozważaniu związku między chrześcijańskim życiem a dotarciem do świata dla Chrystusa. Módlmy się w pokorze o obiecane wylanie Ducha Świętego i moc, którą tylko On może dać, byśmy mogli żyć dla Niego. 🌿

TED N.C. WILSON

[Pastor Wilson jest przewodniczącym ogólnością-
towego Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego]

¹ E.G. White, *Manuscript Releases*, Silver Spring, Ellen G. White Estate 1990, t. 9, s. 230.

SŁOWO OD PRZEWODNICZĄCEGO KOŚCIOŁA W POLSCE

© Krzysztof Romanowski

ROLA MODLITWY

Z okazji rozpoczynającego się Tygodnia Modlitwy warto postawić sobie pytania: Jak wygląda moje życie modlitewne? Czy nawiązuję społeczność z Panem Bogiem?

Modlitwa jest najlepszym środkiem społeczności z Bogiem. Jeśli kogoś kochamy, to będziemy starali się z tym kimś często rozmawiać, mieć z nim stały kontakt. Przenosząc to na naszą relację z Bogiem, okazuje się, że największym grzechem chrześcijan jest zaniedbywanie modlitwy. Niektórzy poświęcają na modlitwę bardzo mało czasu. Inni modlą się mechanicznie, bez zastanowienia. Treść ich modlitw każdego dnia jest taka sama, a myśli i tak krążą wokół różnych innych spraw. Nie takiej modlitwy oczekuje od nas Pan Bóg.

Bolesław Prus w książce *Placówka* opisuje modlitwę Żyda „nawróconego” na chrześcijaństwo. Wieczorem przygotowuje się do spania i zaczyna się rozbiierać. Jednocześnie rozpoczyna modlitwę *Ojcze nasz...* i kiedy wypowiada końcowe „amen”, jest już w piżamie i kładzie się do łóżka. Na pewno powiesz: ale ja, tak się nie modlę! To dobrze, ale jeśli wy-

powiadamy słowa mechanicznie, bez uczucia wdzięczności, to nasze modlitwy niewiele się różnią od tej opisanej.

Z okazji rozpoczynającego się Tygodnia Modlitwy warto postawić sobie pytania: Jak wygląda moje życie modlitewne? Czy nawiązuję społeczność z Panem Bogiem?

Niektórzy chrześcijanie nie rozumieją w pełni roli modlitwy. Nie przychodzimy do Boga z kolejną listą naszych żądań. Przede wszystkim nie traktujemy modlitwy jako obowiązku. To musi być pragnienie serca powodowane tęsknotą za naszym niebiańskim Ojcem, Stworzycielem i Odkupicielem. Gdy każdego dnia tęsknimy za osobistą rozmową z Bogiem, pragniemy Mu podziękować, uwielbić Go i poprosić o bliższą relację, Pan Bóg nie będzie obojętny na nasze modlitwy, On na nie czeka. Z Bogiem możemy rozmawiać o bardzo konkretnych potrzebach. Poprzez modlitwę możemy uchwycić się Bożych obietnic i nasze życie zostanie napełnione radością i entuzjazmem.

Oprócz modlitwy miarą duchowego stanu człowieka jest też jego stosunek do Biblii. Bożemu Słowu możemy w pełni zaufać. Podobnie jak to robili mężowie Boży w przeszłości, uznając autorytet Słowa Bożego. Pan Jezus traktował Pi-

smo Święte jako Słowo Boże. Nie możemy się w pełni rozwijać i duchowo dojrzewać, nie spożywając codziennie Chleba Życia. Dzisiaj wielu chrześcijan podejmuje poważne decyzje nie w oparciu o Boże zasady, ale o własne korzyści.

Jestem przekonany, że nastał czas na osobistą odnowę duchową. Chciałbym zaprosić każdego wyznawcę do osobistego udziału w Tygodniu Modlitw, podobnie jak kiedyś prorok Samuel zaprosił Izraelitów do Mispy. Nastał czas, żebyśmy szczerze spojrzeli na nasze życie i postąpili zgodnie ze słowami Samuela: „Jeżeli chcecie z całego serca nawrócić się do Pana, usuńcie obcych bogów (...) i zwróćcie wasze serca do Pana” (1 Sm 7,3). Tylko wówczas doświadczymy napełnienia Duchem Świętym. Jest to obowiązek i przywilej chrześcijanina. Tylko wówczas nasz największy przeciwnik przestanie nas zniewalać. Doświadczymy takiej bliskości Boga, jak nigdy dotąd. Ten Tydzień Modlitwy może wiele zmienić w naszym życiu.

Osobiście nie mogę się doczekać chwili, kiedy Duch Święty poruszy nasz Kościół, a następnie chciałbym, aby takiego duchowego przebudzenia doświadczył cały Polski Naród. Amen.

RYSZARD JANKOWSKI

DZIWNA KSIĄŻKA

© Belchonock - bank zdjęć Fotogenica

„Całe Pismo jest natchnione przez Boga i jest pożyteczne do nauki, do wykrywania błędów, do poprawy, do wychowania w sprawiedliwości” (2 Tm 3,16).

Krzyś wszedł do tej dziwnej „chrześcijańskiej” szkoły, aby uczyć się angielskiego. Amerykańscy nauczyciele byli dla niego bardzo mili i cierpliwi. Ale zawsze używali jakiejś czarnej książki na lekcji.

— Proszę pana, dlaczego ta czarna książka jest tak wyjątkowa? — zapytał z ciekawością Krzyś. — Nigdy wcześniej jej nie widziałem.

— To jest Biblia! To Słowo Boże uczy nas być dobrymi — powiedział pastor Thompson.

— Naprawdę? Muszę to przeczytać. Może pomoże mi to się zmienić i być dobrym. Moja mama bardzo by tego chciała! — zawołał Krzyś z błyskiem w oczach.

Gdy tylko Krzyś skończył pracę domową, otworzył czarną książ-

kę, którą pożyczył od pastora Thompsona.

— Muszę wiedzieć, co jest w środku — wymamrotał do siebie.

— Przestań czytać tę czarną książkę, Krzysiu! — zażądała matka. — Nie przejmuj od chrześcijan tych wszystkich dziwnych pomysłów. Nie zapominaj, że jesteśmy buddystami! — ostrzegła matka ze złością.

— Ale ja lubię tę książkę, ponieważ zawiera dziwne i zabawne pomysły! Napisano w niej, abym był dobry dla moich nieprzyjaciół i nawet nadstawiał im lewy policzek, kiedy uderzą mnie w prawy. Albo żebym najpierw myślał o innych, a nie tylko o sobie. No i żebym się bez przerwy modlił. Łał! Nie mogę sobie wyobrazić, co powiedzą na to moi przyjaciele! — zawołał Krzyś.

— Co się z tobą stało? — pytali przyjaciele Krzysia, śmiejąc się z niego. — Nie chcemy cię takiego, nie będziemy się z tobą bawić — narzekali jego przyjaciele.

Nigdy więcej wspólnych zabaw, żartów! Jednak kilka mie-

sięcy później Krzyś zwrócił się do swojego nauczyciela z niezwykłą prośbą.

— Pastorze Thompson, muszę z tobą teraz porozmawiać. Wierzę w Jezusa, Biblię i wszystko, co w niej napisano. Chcę być ochrzczony! — oświadczył stanowczo Krzyś.

— Ciesz się! Chwała Bogu! — zawołał pastor Thompson. 🙌

LINDA MEI LIN KOH

Do przemyślenia

- Jak Biblia pomogła ci w życiu w domu i szkole?
- Które teksty biblijne przemawiają do twojego serca?
- Czy dłuższe czytanie Biblii sprawia ci trudność? Dlaczego?
- Czy życie zgodne z naukami Biblii jest możliwe?

Zadania

- Napisz wiersz lub piosenkę o Biblii i tym, dlaczego jest tak wartościowa. Podziel się tym z przyjaciółmi w kościele.
- Sporządź plan codziennego osobistego czytania Biblii i zacznij go realizować.

PRZEBACZAJĄCY OJCIEC

„Znosząc jedni drugich i przebacząc sobie nawzajem, jeśli kto ma powód do skargi przeciw komu: Jak Chrystus odpuścił wam, tak i wy” (Kol 3,13).

Janek właśnie szykował się do łóżka, gdy na schodach zadudniły ciężkie kroki jego ojca. Natychmiast schował się pod łóżkiem, trzęsąc się ze strachu. Po chwili silne ręce ojca gwałtownie wyciągnęły go spod łóżka.

— Pomocy! Pomocy! — wrzasnęła głośno, próbując uwolnić się z rąk ojca. — Nie rób mi krzywdy! Proszę, nie rób mi krzywdy!

Zanim Janek zdołał się wyrwać i uciec, ojciec go uderzył.

— Nie myśl, że mi uciekniesz! — krzyknął za synem. — Jesteś niedobry jak twoja matka! To była zła kobieta! — krzyknął jeszcze raz i pijany się przewrócił.

Następnego dnia, gdy już wytrzeźwiał, ojciec Janka źle się czuł z tym, że go uderzył. Był już spokojny i chciał porozmawiać z synem, ale Janek był zbyt przerażony, by się do niego zbliżyć.

Dwa lata temu mama Janka umarła, a ojciec zaczął z tego powodu się upijać alkoholem. Myślał, że alkohol pomoże mu zagłuszyć ból po utracie żony, ale nie pomógł. Zamiast tego zaczął codziennie bić Janka. Biedny człowiek!

— Dziadku, babciu, pozwólcie mi przyjechać i zostać z wami! — Janek błagał ich przez telefon. — Nie mogę już tego znieść. Wkrótce ojciec mnie zabije!

— Biedny chłopcze, wyrwiemy cię z rąk ojca — odpowiedzieli mu dziadkowie.

I tak zrobili. Janek był wdzięczny, że spędził resztę swoich nastoletnich lat z dziadkami. Nigdy więcej bicia! Nigdy więcej strachu! Nigdy więcej urazów i siniaków!

Minęły lata i Janek ukończył szkołę średnią. Pewnego dnia dziadkowie zwrócili się do niego z dziwną prośbą.

— Janku nie mówiliśmy ci wcześniej, ale twój tata jest w więzieniu i jest bardzo chory. Może pójdziesz go odwiedzić?

— Co? Chcecie, żebym go odwiedził? Nie ma mowy! On nie jest moim ojcem! Nie chcę mieć takiego ojca jak on — odpowiedział Janek ze złością.

— Nieważne, co zrobił, nadal jest twoim tatą. Zaczął pić dopiero po odejściu twojej mamy. Wybacz mu — wyjaśnił spokojnie dziadek.

— Będziemy się modlić za ciebie, żeby Bóg pomógł ci przebaczyć ojcu — powiedziała babcia, trzymając w dłoniach Biblię.

Wreszcie, po miesiącach zmagania ze sobą nadszedł dzień, w którym Janek postanowił odwiedzić ojca w więzieniu. Kiedy się spotkali, przytulili się do siebie, płacząc.

— Tak mi przykro, synu, z powodu tego całego bólu, jaki ci zadałem! — powiedział w pierwszych słowach ojciec Janka.

— Wybaczam ci, tato! Wybaczam! — zawodził Janek, a łzy spływały mu po policzkach.

To było naprawdę radosne spotkanie! Przebaczenie przychodzi tylko przez Jezusa Chrystusa. 🌈

LINDA MEI LIN KOH

Do przemyślenia

- Co Jezus miał na myśli, mówiąc, że powinniśmy przebaczać siedemdziesiąt razy siedem (Mt 18,21-22)?
- Dlaczego dobrze jest przebaczać, mimo że jest to trudne?

Zadania

- Módl się za swoich przyjaciół lub kolegów z klasy, którzy utrudniają ci naukę w szkole, abyś nauczył się ich lubić.
- Napisz zachęcającą wiadomość do kogoś, kogo nie lubisz.

© Olesabliki - bank zdjęć Photogenica

MAŁY MISJONARZ JEZUSA

„Owoce zaś Ducha są: miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność” (Ga 5,22).

Och, mam, w naszym bloku mieszka tyle dzieci, które nie wiedzą nic o Jezusie albo bardzo niewiele — westchnęła Ela. — A przecież Jezus kocha wszystkie dzieci! Czy mogę coś dla nich zrobić? — zapytała podekscytowana.

— Dobrze, ale co chciałabyś zrobić? — zapytała mama.

— Zgadnij. Właśnie dostałam od dziadków zestaw karaoke do śpiewania dla dzieci — mówiła podekscytowana Ela. — Mogłabym zapraszać do siebie grupkę przyjaciół, żeby wspólnie pośpiewać, a przy okazji opowiadałabym im o Jezusie i inne historie biblijne.

— Wspaniały pomysł! — zawołała mama.

— To zacznę od razu. Będę zapraszała moich przyjaciół w każdy piątek wieczorem — powiedziała Ela.

Ela zaprosiła kilkoro przyjaciół, a jedna z jej przyjaciółek zaprosiła kolejnych. Pierwszego wieczoru do Eli przyszło dwanaścioro dzieci. Pośpiewali karaoke. Ela opowiedziała im historie biblijne i nauczyła ich piosenki *Jezus cię kocha*. Pomogła też mamie upiec ciasteczka dla dzieci. Wszyscy się bardzo cieszyli ze spotkania. Ela czuła się zachęcona do prowadzenia kolejnych spotkań.

— Łał, mam, tyle dzieci przychodzi co tydzień! Straciłam rachubę, ale widzę, że uwielbiają biblijne historie o Jezusie. Będę się za nich modlić, aby pewnego dnia przyjęli Jezusa i żeby stał się ich przyjacielem — powiedziała Ela.

Kilka lat później kilkoro przyjaciół z jej małej domowej grupy przyjęło Jezusa i zostało ochrzczonych. Ela była z tego powodu bardzo szczęśliwa. 🌸

LINDA MEI LIN KOH

Do przemyślenia

- Który owoc Ducha Świętego jest dla ciebie trudny do praktykowania? Dlaczego?
- Czy w dzisiejszym świecie przemocy i strachu nadal można się nie bać? Znajdź jeden tekst biblijny, który pokazuje, jak możesz odnaleźć taki pokój w sercu.
- Czy można kochać swojego wroga lub kogoś, kto cię krzywdzi? Dlaczego tak? A może dlaczego nie?

Zadania

- Przedyskutuj z rodzicami lub nauczycielem szkoły sobotniej jeden lub dwa projekty, które możesz wykonać, aby okazać miłość i życzliwość tym, którzy mają mniej szczęścia od ciebie.
- Módlcie się za dziećmi, których rodzice są chorzy albo mają jakieś poważne problemy. Napisz karty do nich, aby je zachęcić.

© OxanaS - bank zdjęć Photogenica

ŚPIOCH

Kasiu, czy wiesz, która jest godzina? Natychmiast idź do łóżka! — zażądała matka.

— Niedługo pójde, muszę tylko skończyć pracę domową. Nie martw się, nic mi nie będzie — odpowiedziała Kasia, uspokajając matkę.

— Och, moja droga, martwię się o ciebie. Niszczysz swoje zdrowie! — powiedziała zaniepokojona matka.

— Naprawdę nic mi się nie stanie — powiedziała Kasia.

— Nie mogłaś rozpocząć pracy domowej wcześniej? Miałaś na to całe popołudnie, ale spędzasz zbyt dużo czasu w internecie i na wymianie SMS-ów z przyjaciółmi — powiedziała zniecierpliwiona mama.

— Nic mi nie jest, mamo! Czy matki muszą się tak o wszystko martwić?! — parsknęła Kasia.

Mijały tygodnie i Kasia kilka razy zdarzało się zasypiać w klasie w czasie lekcji. W ostatnim tygodniu zasnęła aż cztery razy. Jej nauczycielka, pani Bouchett, była zaniepokojona.

— Pani Foster, naprawdę musi pani pilnować godzin snu Kasi — pani Bouchett zwróciła uwagę mamie swojej uczennicy. — W tym tygodniu pani córka za-

„Powinniście wiedzieć, że sami jesteście świątynią Boga. Duch Boży mieszka w tobie. Jeśli ktoś zniszczy świątynię Boga, to Bóg go zniszczy, ponieważ świątynia Boża jest święta. Wy sami jesteście świątynią Boga” (1 Kor 3,16).

snęła na lekcjach aż cztery razy! Była zrzędliva i agresywna wobec innych uczniów.

— Dobrze, spróbuję popracować nad tym z Kasią — mama zapewniła nauczycielkę.

W domu mama postanowiła poważnie porozmawiać z córką.

— Kasiu, jestem bardzo rozczarowana tym, co na twój temat usłyszałam od twojej wychowawczyni — powiedziała zaniepokojona mama. — Czy nie pamiętasz, że twoje ciało jest świątynią Boga? Jeśli w nocy śpisz tylko trzy lub cztery godziny, to je niszczysz, tracisz energię do życia. Twój umysł też nie jest w stanie normalnie myśleć — powiedziała matka.

— Przepraszam mamo. Postaram się chodzić spać wcześniej. Ale módlcie się za mnie w tej sprawie, bo nie będzie mi łatwo się przestawić — poprosiła Kasia.

— Tak, poprosimy Pana Jezusa, aby pomógł ci właściwie zaplanować dzień. Jak wcześniej zaczniesz odrabiać prace domowe, nadal będziesz mieć jeszcze czas dla znajomych. Ale wieczorem przed snem będę ci odbierał twój telefon komórkowy, żebyś mogła spokojnie zasnąć — powiedziała stanowczo mama.

— Nie możesz mi tego zrobić! — zaprotestowała Kasia.

— Mogę.

— Czyli nie mam wyboru, tak?

— W tym wypadku nie masz! — odpowiedziała mama, ale już łagodnie i z uśmiechem.

LINDA MEI LIN KOH

Do przemyślenia

- Dlaczego apostoł Paweł powiedział, że nasze ciało jest świątynią Boga?
- Dlaczego brak snu nie jest dobry dla naszego organizmu?
- Dlaczego Bóg troszczy się o zdrowie swoich dzieci?

Zadania

- Zrób dzienny harmonogram zajęć po szkole i postępuj zgodnie z nimi.
- Z pomocą rodziców zaplanuj tygodniowe menu z pożywnymi produktami.

BĘDĄC RĘKAMI JEZUSA

© Tan4llk - bank zdjęć Photogenica

„Będziesz miłował Pana Boga swego z całego serca swego i z całej duszy swojej, i z całej myśli swojej, i z całej siły swojej, a bliźniego swego jak siebie samego” (Łk 10,27).

Mamo, czy możemy zając się w naszym zborze przygotowaniem jedzenia dla biednych dzieci z naszej okolicy? — zapytały bliźniaczki Ania i Ewa.

— Świetny pomysł, dziewczynki! — zawołała mama. — Ale skąd weźmiemy na to pieniądze?

— Cóż, może poprosimy każdego członka zboru o przekazanie nam pieniędzy czy żywności do wykorzystania. Na pewno nam pomogą — powtórzyły jednocześnie bliźniaczki.

— Czy to nie jest to, o czym Pan Jezus mówił, że powinniśmy robić? Co to za tekst, w którym Jezus powiedział coś o pomaganiu innym? — zapytała Ania.

— Tak, w dwudziestym piątym rozdziale Ewangelii Mateusza Pan Jezus powiedział, że kiedy pomagamy, karmiąc ubogich, odwiedzając więźniów i modląc się za nich, to tak jakbyśmy robili to Jemu samemu — wyjaśnił tata dziewczynek. — Jezus jest naszym najlepszym wzorem służenia innym — dodał.

Przez następne dwa dni Ania i Ewa były zajęte telefonowaniem do członków zboru z prośbą o pieniądze oraz podarowanie żywności na ich specjalny projekt.

— Wujku Janie, czy możesz nam coś podarować na ten cel i przynieść do zboru w następnym szabacie, żebyśmy coś ugotowały dla biednych dzieci z naszej okolicy? — pytały bliźniaczki, dzwoniąc do jednego ze starszych braci.

— Dziewczynki, to doskonały pomysł! Chętnie wesprę wasz pomysł. Poproszę również moją żonę, aby pomogła wam w gotowaniu — zaproponował.

Kiedy nadeszła niedziela, Ania i Ewa, z dużą pomocą mamy, żony wujka Jana i kilku innych kobiet ze zboru, ugotowały osiem dużych garnków zupy. Tata dziewczynek oraz niektórzy starsi zboru i diakoni pomogli im przetransportować to wszystko do pobliskiego parku, gdzie spotkali dużo biednych dzieci i rodzin. To był pracowity, ale wspólny dzień!

— Dziękujemy Ci, Panie Jezus, za to, że mogłyśmy nakarmić osiemdziesięcioro głodnych młodych ludzi! — zawołały po wszystkim w modlitwie bliźniaczki z wielkimi uśmiechami na twarzach. — Chcemy być takie jak Ty! 🙌

LINDA MEI LIN KOH

Do przemyślenia

- Przeczytaj Mt 25,31-41 i zastanów się nad tym, dlaczego ludziom tak trudno naśladować Jezusa w pomaganiu i służeniu innym.
- Opierając się na przypowieści o dobrym Samarytaninie z Łk 10,25-37, odpowiedz, jak możemy zostać dziś takimi Samarytanami.

Zadania

- Zastanów się wraz z rodzicami lub nauczycielem szkoły sobotniej, w co mógłbyś lub mogłabyś się zaangażować, aby tak jak Jezus służyć innym.
- Znajdź dwoje lub troje przyjaciół i wybierz się z nimi na spacer modlitewny po waszej okolicy, aby proponować napotkanym ludziom modlitwę w ich intencjach.

ŚWIADECTWO BOGDANA

Hej, chłopaki, widzieliście najnowszy film o Harrym Potterze? — zapytał podniekscytowany Zbyszek. — To naprawdę niesamowite, jakie tam są dziwne latające stworzenia!

— Jaki jest tytuł? — Kuba i Lenka zawołali jednocześnie. — Może też powinniśmy go obejrzeć?

— A ja myślę, że powinniśmy uważać na to, co oglądamy — ostrzegł swoich przyjaciół Bogdan. — Takie latające stworzenia, jakie są w tym filmie, nie istnieją.

— To tylko dla zabawy, wyluzuj, uruchom wyobraźnię! — powiedział Zbyszek, mrugnawszy jednym okiem do kolegi.

— Czy mama zabroniła ci oglądania takich filmów? — zapytała Bogdana zaciekawiona Lenka.

— Tak, ostrzegęła mnie. Ale to nie tylko mama, Biblia też nas przed czymś takim przestrzega! — wyjaśnił stanowczo Bogdan. — Jeśli napełnimy nasze umysły wszystkimi tymi nieprawdziwymi historiami o czarownicach i cza-

„A więc: Czy jecie, czy pijecie, czy cokolwiek czynicie, wszystko czyńcie na chwałę Bożą” (1 Kor 10,31).

rodziejach, to wkrótce uwierzymy w nich bardziej niż w moc Pana Jezusa.

— Myślę, że Bogdan może mieć rację — powiedział Kuba. — Przypominam sobie, że apostoł Paweł gdzieś w liście do Koryntian napisał, że to, co oglądamy, czytamy lub robimy, musimy robić na chwałę Jezusa.

— Sprawdźmy to — odpowiedzieli inni.

— Wiem o tym — przytaknął Zbyszek. — Te filmy fantasy są tak wciągające, że trudno przestać je oglądać.

— No to módlmy się za siebie nawzajem, abyśmy ze względu na Pana Jezusa czytali tylko dobre książki, oglądali tylko dobre filmy i grali tylko w dobre gry komputerowe — zaproponowało jedno z czworga dzieci. 🏹

LINDA MEI LIN KOH

Do przemyślenia

- Co to znaczy „robić wszystko”, by oddać cześć Bogu (1 Kor 10,31)? Czy potrafisz określić niektóre z tych rzeczy?
- Czy łatwo jest prowadzić dobry chrześcijański styl życia w domu, szkole lub zborze?
- Co apostoł Paweł miał na myśli, gdy prosił nas, abyśmy włożyli „pełną zbroję Bożą” (Ef 6,10-18)?

Zadania

- Urządź w swoim pokoju dzień specjalnego sprzątanego — usuń filmy, książki, płyty CD i inne rzeczy, które nie pomagają ci w prowadzeniu chrześcijańskiego życia.
- Z dwójgiem lub trojgiem przyjaciół sporządź listę dobrych gier wideo, dobrych książek i dobrych programów telewizyjnych, które można bezpiecznie oglądać. Następnie pomódlcie się, prosząc Boga o pomoc w dokonywaniu mądrych wyborów tego, co będziecie czytać czy oglądać.

Tata i mama właśnie zbierali rodzinę na wieczorne domowe nabożeństwo, kiedy zauważyli, że Marcin wciąż siedzi przy swoim komputerze.

— Marcinie, wiesz, która jest godzina? — zapytała niecierpliwie mama. — Wszyscy czekamy na ciebie.

— Już dobrze, idę — powiedział nastoletni Marcin.

Kiedy skończyło się rodzinne nabożeństwo, tata poprosił dzieci, aby pozostały. Miał im coś ważnego do powiedzenia.

— Jaki masz problem, Marcinie? — zapytał tata. — Widzę, że spędzasz dużo czasu przy komputerze.

— Może Marcin ogląda w nim nagie dziewczyny — powiedziała młodsza siostra Iza. — Nauczyciele w szkole mówią, że to pornografia i że jej oglądanie jest niebezpieczne!

— No to porozmawiajmy o tym, dzieci, żebyście zrozumiały, co to jest i dlaczego nie jest to dla nas dobre — zaproponował tata. — Czy wiecie, co to jest ta pornografia? — spytał tato.

Dzieci pokręciły przecząco głowami.

— To zdjęcia lub filmy przedstawiające ludzi prawie lub całkowicie gołych. Pokazują one ludzi robiących ze swoimi ciałami rzeczy, które wolno robić tylko między małżonkami i tylko tak, żeby inni tego nie widzieli — kontynuował tata. — A na dodatek ci ludzie robią to za pieniądze.

— To okropne — powiedziała Iza.

— Czy wiecie, dlaczego to jest niebezpieczne, zwłaszcza dla dzieci? — zapytał tata. — Ponieważ nie ma to związku z prawdziwą miłością ani intymnością. Kobiety i mężczyźni są na tych zdjęciach i w filmach traktowani

© Olly18 - bank zdjęć Photogenica

OCZYSZCZENIE UMYŚLU¹

Więc usuń ze swego życia wszystkie złe rzeczy: niemoralność i nieczyste czyny. Nie pozwól, aby twoje uczucia wymknęły się spod kontroli (parafraza Kol 3,5).

jak przedmioty. A częste oglądanie takich zdjęć i filmów prowadzi do uzależniania się od nich. Są jak narkotyki.

— Nie wiedziałem, tato, że to takie niebezpieczne — przyznał się Marcin. — Myślałem, że to tylko kilka zdjęć.

— Apostoł Paweł w Liście do Filipian (4,8) poradził nam, abyśmy myśleli o rzeczach dobrych, czystych, prawdziwych, pięknych i szlachetnych — powiedział tata. — Ale diabeł chce kusić wszystkich, łącznie z dziećmi, by spędzali swój czas, oglądając takie nieczyste obrazy.

— Dzięki, tato, że porozmawiałeś z nami o tym — powiedziały dzieci.

— A może pomodlimy się razem, żebyśmy wszyscy byli wystarczająco silni, aby nie oglądać lub przestać oglądać takie rzeczy? — zaproponował Marcin. 🙏

LINDA MEI LIN KOH

Do przemyślenia

- Przestuduj Mk 9,47. Czy Jezus naprawdę miał na myśli, że powinniśmy wydlubać oko, które ogląda nieczyste obrazy? Co tak naprawdę mówił o tym, jak mamy żyć?
- Jakie są pokusy związane z seksualnością, z którymi się spotykasz? Jak możesz sobie z nimi radzić, aby żyć jako zwycięski chrześcijanin?

Zadania

- Przygotuj, może pod kierunkiem rodzica lub nauczyciela (szkoły sobotniej lub religii), własne krótkie wypracowanie na temat niebezpieczeństw pornografii. Przeczytaj je innym uczniom podczas lekcji szkoły sobotniej lub lekcji religii.
- Pożycz kilka dobrych książek o zdrowej chrześcijańskiej seksualności i je przeczytaj. Zastanów się, w jaki sposób te książki pomagają odpowiedzieć na twoje pytania dotyczące seksualności. Porozmawiaj o tym z rodzicami.

¹ Wydaje się, że ze względu na tematykę tej czytanki, należy ją przeczytać i omówić tylko ze starszymi dziećmi. Dla dzieci młodszych należy przygotować inną czytankę samodzielnie — przypisy redakcji polskiej.

ZNOWU ŻYWY

Mamo, dziadek Karola jest bardzo chory i nie sądzą, by żył dłużej niż dwa dni — powiedział ze smutkiem Paweł.

— Tak, kochanie, śmierć to straszna rzecz — powiedziała cicho mama. — Przykro jest stracić bliskich.

— Widzę, jak Karol i Adam płaczą, kiedy rozmawiają o swoim dziadku — wyjaśnił Paweł mamie.

— Nie bądź taki smutny. Dla wszystkich nas jest nadzieja! — mama próbowała pocieszyć syna. — Powiedz o tym swoim przyjaciołom.

— A jaka nadzieja może być po śmierci? — zapytał zdziwiony Paweł.

— Biblia mówi nam, że Jezus przyjdzie ponownie, aby obudzić tych, którzy w Nim umarli! — powiedziała mama z entuzjazmem. — Możemy przeczytać o tej wspaniałej obietnicy u apostoła Pawła.

I mama przeczytała synowi 1 Tm 4,16-17.

— Piękna obietnica, mamo! — zawołał Paweł. — Jak najszybciej porozmawiam o tym z Karolem i Adamem. Tu jest napisane, że ci, którzy umarli w Chrystusie, pierwsi powstaną, a ci, którzy dożyją przyjścia Pana Jezusa, zostaną zabrani na spotkanie z Nim w powietrze! W takim razie Karol i Adam nie muszą już płakać! — powiedział z przekonaniem podniekscytowany Paweł.

„Oto przychodzi wśród obłoków, i ujrzy go wszelkie oko, a także ci, którzy go przybili, i będą biadać nad nim wszystkie plemiona ziemi. Tak jest!” (Ap 1,7).

— Dlatego już jutro podziel się tą wspaniałą wiadomością ze swoimi przyjaciółmi — zachęciła syna uśmiechnięta mama.

LINDA MEI LIN KOH

Do przemyślenia

- Porównaj 1 Tes 4,16-17 z 1 Kor 15,51-52 i J 5,28-29. Dlaczego drugie przyjście Jezusa jest dla nas tak ważne w odniesieniu do śmierci? Czy ta obietnica byłaby mile widziana przez tych, którzy w Niego nie wierzą?

- Jakie ostrzeżenie podano w Łk 21,34-36 dotyczące tego, jak powinniśmy żyć w tych ostatnich dniach przed powrotem Jezusa?

Zadania

- Módlcie się razem z rodzicami lub przyjaciółmi za tych, którzy stracili bliskich, aby zaufali obietnicy Jezusa, że znów ich zobaczą.
- Napisz dekoracyjnie na kartonikach pięć lub sześć tekstów biblijnych, które dają nadzieję na zmartwychwstanie, gdy Jezus przyjdzie ponownie. Podziel się nimi z tymi, którzy stracili bliskich.

WYDAWNICTWO „ZNAKI CZASU” POLECA

POBUDKI NA 2021 ROK!

Proroctwa nie zostały dane po to, by zaspokoić naszą ciekawość co do przyszłości, ale by nauczyć nas, jak żyć dzisiaj.

Ewangelia z Patmos jest niepodobna do wszystkiego, co napisano dotąd o Apokalipsie Jana, ostatniej księdze Biblii. Jon Paulien czerpie z Apokalipsy Jana praktyczne wskazówki dotyczące codziennego życia. Twierdzi, że doniosłe zagadnienia czasów końca będą skutkiem codziennych decyzji, jakie podejmujemy obecnie, a więc żyjmy każdego dnia z myślą o końcu.

Ta książka — przeznaczona do codziennego czytania — kładzie nacisk nie na znaki końca czy kolejności wydarzeń w ostatnich dniach historii ziemi. Od czasu do czasu autor wskazuje sposoby lepszego rozumienia proroczej nauki zawartej w Apokalipsie Jana. Jednak jego zasadniczym celem jest przyjrzenie się *objawieniu Jezusa Chrystusa* i znalezienie wskazówek dotyczących naszego codziennego życia, aby przygotować chrześcijan na to, co ma nastąpić.

Autor pragnie więc, abyśmy:

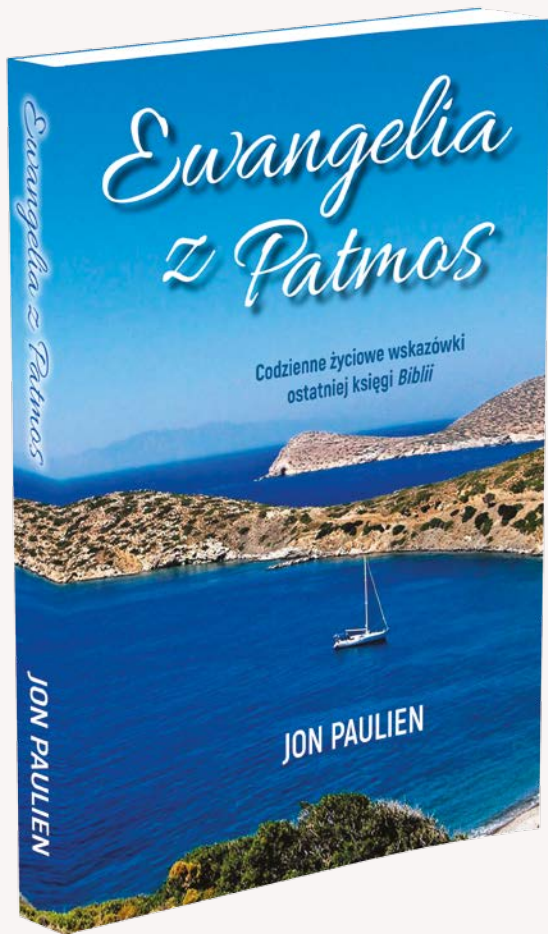
- traktowali innych ludzi uprzejmie i odnosili się do nich z troskliwością,
- zwracali baczną uwagę na słowa Jezusa Chrystusa,
- starali się w swoim postępowaniu upodabniać coraz bardziej do Niego,
- każdego dnia w pełni wykorzystywali swoje talenty i zaistniałe możliwości.

Stron ok. 400. Oprawa miękka. Cena 47 zł. Cena dla zborów 39 zł.

Premiera: III dekada listopada 2020 roku

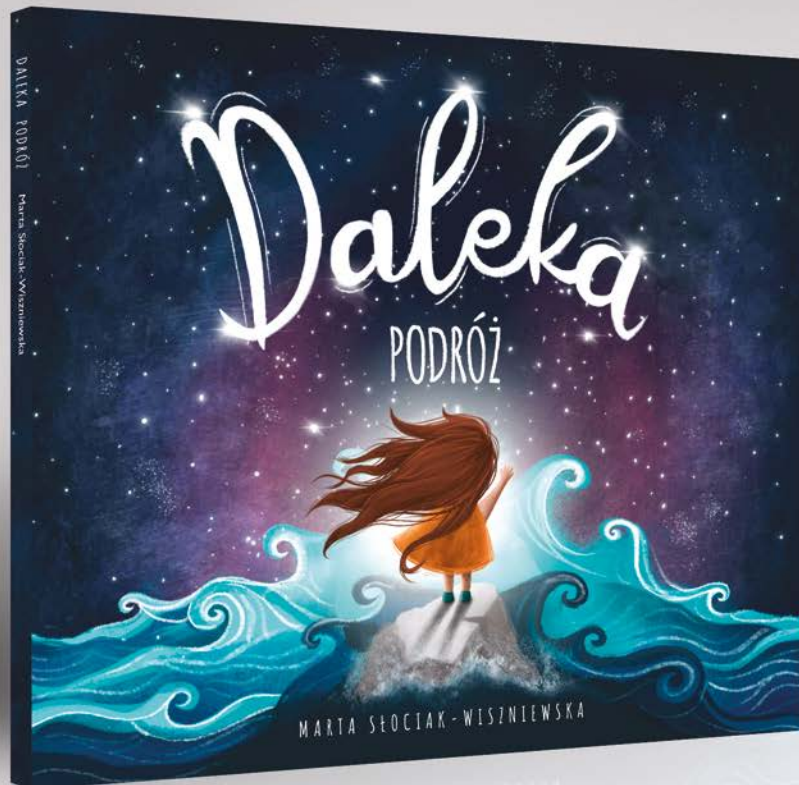

Dr Jonathan Karl Paulien (ur. 1949) był przez ponad dwie dekady na Uniwersytecie Andrews profesorem interpretacji *Nowego Testamentu*, a w latach 2007-2019 piastował funkcję dziekana Wydziału Religioznawstwa na Uniwersytecie Loma Linda. Jest specjalistą w dziedzinie pism apostoła Jana. Napisał kilkanaście książek. Dwie z nich ukazały się po polsku: *Wyzwania współczesności. Jak kazać ewangelii w zsekularyzowanym świecie?* (1996) i *Dzień, który zmienił świat. Poszukiwanie Boga po 11 września* (2006).

„Daleka Podróż” to 12 piosenek na płycie CD o tematyce religijnej dla dzieci i młodzieży.

Takiej płyty dawno w Polsce nie było!

Muzyka do piosenek została dostosowana do percepcji dziecka i w przystępny sposób przekazuje treści biblijne.

Rozwija także duchowość oraz wzbudza u dzieci zainteresowanie Słowem Bożym. To także świetna pomoc dla nauczycieli dzieci oraz wyjątkowy prezent.

Wokal:

Marta Słociak-Wiszniewska.

Słowa i muzyka:

Beata Górską-Słociak.

Projekt współfinansowany przez ASI Polska.

Zamówienia:

mslaciak@gmail.com